

# Føroya SOSIAL-DEMOKRATUR

Blaðstjóri  
VILLI SØRENSEN  
telf. 2172  
Postbox 76

Prent:  
A. ØSTER

## Ikki orð, men gerðir

Mikudagin 22. juli í ár hefur Dimmalætting eina oddagrein við yvirskriftini »Mærkelig Politik«. Innihaldið í hesi grein er vent ímóti 14. september og eini grein, sum har hefur staðið. Vit vilja ikki leggja okkum út í nakað klandur millum tvey onnur blöð, men so lögið tað ljóðar, so roynir »Dimma« at vevja »Sosialin« uppí heta klandrið. »Dimma« sigur um »14. sept.«, at hetta blaðið eins og »Sosi-alurin« nýtir fógur orð um at gagna fiskimonnum, men stór og fógur orð gagna ongum — tað eru gerðirnar, ið tað ræður um.

Hesum seinasta vilja vit dvølja við

## LÝSING

Starvið sum verkstjóri hjá tí interkommunala elektrisitetssfelaginum S. E. V., Vestmanna, verður at seta frá 1. oktober 1953.

Sökja um starvið kunnu verkfrøðingar, cand. polyt., og teknikumverkfrøðingar við háspenn-ingarautorisation.

Verkstjórin skal hava í höndum leiðslu og rakstur av vatnkraftverkinum í Vestmanna 3000 HK turbina) og tí 20 kW háspenningarneti, ið hartil hoyrir, við transformatorstöðum, lágspenningarneti og innleggingum.

Starvið verður lónað við grundlön 7.800 kr. hækkandi fimta hvørt ár við 600 kr. til 9.600 kr. aftaná 15 ára tenastu, harafturat koma so viðbótur, ið verða tær somu, sum eru galdandi fyri landsins tenastumenn; fyri giftar menn verður hetta at geva eina byrjanarlön uppá o. u. 19.350 kr. árliga.

Aftaná fyrsta árið, sum er royndarár, kemur hann, ið settur verður, undir eftirlønarskipan, hareftir S. E. V. rindar 10 % árliga og verkstjórin sjálvur 5 % árliga av grundlön plus eftirlön-argevandi viðbótum til eftirlön-artryggingina.

Umsókn við greiniligum upp-lýsingum um prógv og virki verður at senda til S. E. V., Vestmanna, innan 15. august h. á.

Vegna stýrið fyri S. E. V.  
G. Dahl-Olsen,  
formaður.

eina stund og spyrja »Dimmu«, hvørjar gerðir, ið sambandsmenn hava at rósa sær av. Eg vil fara beint til veruleikan heldur enn at krúpa uttan-um. »Dimma« sigur, at hon eisini kann nýta fógur orð, bara hon vil. Eg vil lata »Dimmu« vita, at okkum hefur leingi longst eftir fögurum orðum í »Dimmu«. Enn hava vit einki sæð, og tær góðu gerðir, ið sambandsmenn hava gjørt, hava við heldur einki sæð til. »Dimma« skuldi roynt at fortalt okkum EITT gott, og vit krevja ikki nógv, men nevnið okkum EINA góða gerð, sum sambandsmenn hava gjørt nú tey seinastu árin. Eg havi leitað í heila mínum; men har er eingin mynd av nakrari góðari gerð, sum tað núsitandi landsstýrið hefur gjørt.

Nú kann tað væl vera, at eg eri stuttmintur. Lat meg viðganga tað. Men tessvegna spyrji eg blaðstjóra »Dimmalættingar«. Hann kanska minnist betur enn eg og vil vera so beinasamur at minna meg og onnur, sum gloymisk eru? »Dimma« sigur, at hon kann eisini nýta fógur orð. — Svenskarin segði á sinni: »Det dunkelt sagte, er det dunkelt tænkte.«

Minnist »Dimma« okkurt, so er tað lætt at siga, men minnst hon einki, so er ikki lætt at siga nakað. Nú fáa vit at siggja. Men annars kann eg gleða »Dimmu« við tí, at áðrenn tingsetan endar, skulu hennara Landsstýris- og lögtingsmenn fáa høvi til at gera góðar gerðir, um vilji teirra nú er betri enn fyrr, tí javnaðarmenn skulu í ár eins og vanligt leggja mál inn á ting og seta uppskot fram til gagns fyri okkara arbeiðsfólk bæði á landi og sjógv. Tá skal tað ikki einans verða orð, men tá skulu sambandsmenn við teirra fólkaflokksbróðrum fáa høvi til at gera góðar gerðir. So hefur »Dimma« nakað at gera, og tað er at minna sínar menn á tingi á, at teir skulu reisa seg upp, tá ið stemmað verður. Fögur orð eru góð nokk, men gerðirnar er tað, ið umræður. Hesum gevi eg »Dimmalætting« fullan rætt í.

J. H. Danbjørg.

## Til Danmarkar við Tjaldrinum

Vit fóru av Havnini kl. 10 leygar-morgunin í stilli og við sól. Longu kl. 8 sama kvöld sóu vit Heiland — ferðin var um 15 míl — og tíðliga sunnugingin sást Noreg. Kl. 1 mánadagin lögdu vit at í Keyptmannahavn.

Við á ferðini niður var maður frá N.T.B. (Norsk telegrambyrå) ið verði hevði rundtúr við Tjaldrinum, læt hann ógvuliga væl at túrinum, nýttu vit høvi til at tosa saman um viðurskifti her á landi.

Eisini vóru fleiri danir við. Ein av teimum segði soleiðis við meg: »Tá

eg komi hei maftur, skal eg »propagandera« fyrri ferðum til Føroya, havi tikið um 100 bílót haðani, ið eg fái høvi til at vísa fram á fundum í vetur, og verð vissur í tí, at eg komi skjótt aftur.«

Tjalður er eitt frálíkt ferðaskip. — Ferðin liggur so javnan um 15 míl, so sjálvt tey, ið ringast eru av sjóverki, vita ikki av fyrr enn tey eru komin vegin fram.

Kamarini eru frálík á øllum trim-um plássum, har altíð er frísk luft, og er heilt rúmligt inni. Etingahöllin á 2. plássi (har eta tey á 3. eisini) er

heldur lítill, tá bæði plássini eru full, er annars ógvuliga dæmlic.

Á 1. plássi eru øll rúmini rúmlig, og er eitt frálíkt roykirúm undir brúnni, eru har eisini smárum við síðuna av hvar ein kann sita inni og prátta, skriva ella spæla kort.

Har eg kom í Svøríki og Danmörk royndi eg at tosa við fólk fyrri at fáa tey at koma til Føroya í frítíð teirra, sýndi teimum bílót o. t., sögdu nógv seg hava áhuga fyrri tí, men fleiri vóru bangin fyrri havinum, sögdu seg vilja komið um ferðasamband var loftveg-in.

## TJÓÐVELDISMENN FELDU LÆKNA-MÁLIÐ Á TINGI

Aftaná drúgván orðadrátt sleit formaðurin fundin hálvan tíma fyrri at flokkarnir kundu taka stöðu til tey tvey framsettu uppskotini. 1) Frá M. Holm, at ting-ið avvísti málið og valdi eina semingsnevnd av øllum parta-formonnum til at samráðast við Klakksvíkingar, læknarnar og sjúkráhusstjórnina, tað fall við 11 atkvøðum: D. P. Daniel-

sen, 6 sambandsmenn og 4 fólkaflokksmenn atkvøddu fyrri tí. 2) Uppskot Danbjørgar um at málið var tingmál og vald varð ein serlig 5-mannanevnd, fall eisini við bert 11 atkvøðum fyrri: 6 javnaðarmenn, 2 sjálvstýris-menn og 3 fólkaflokksmenn.

Long, O. F. Joensen og H. við Høgadalssá vóru ikki á fundi, tá ið atkvøtt var.

Ígjár var læknamálið til 1. viðgerð á tingi. J. H. Danbjørg var fyrsti røðari og segði:

Hetta mál er soleiðis skikkað, at eg hugsi, at flest allir tingmenn vildu sloppið frá at tikið stöðu til tess.

Tað er nevniliga soleiðis, at tá tveir partar eru ósamdir, so er tað ógjörlikt at gera báðum pørtum til vildar.

Men ein lögtingsmaður kemur av og á út fyrri tilikum málum, og nýðist tá at taka eina stöðu, ið samsvarar við hansara samvitsku og sannföring.

Her er talan um tveir læknar, og eg má siga, at teirra millum dugi eg onga stöðu at taka, tí fyrri mæru menninir so púra ókunnugir. Hvørgan havi eg sæð, og hvørki eg ella nakar hjá mær heitt á nakran teirra.

Men vit vita, at 95 % av íbúgvárunum í Norðoya læknadömi halda fast uppá, at tey vilja hava Halvorsen og ongan annan lækna.

Hví gera tey tað?

Fyri mær liggur svarið so púra greitt, nevniliga tað, at tey kenna mannin og eru komin at halda so nógv av honum — at tey meina, at tey aldri fáa so góðan lækna sum hann.

Eg havi aldri trongt til at verða skorin av lækna, men eg skilji væl, at tað er hættisligt og ger tað, at sjúklingurin spyr seg sjálvan, um nú læknin er ein góður skurðlækni ella ikki. Í øllum førum er tað ein tung og trong löta, tá ið ein veit, at nú er tann stundin komin, at knívrin skal nýtast, men mangar ferðir tyngri

fellur tað, tá ið ein ivast í, um læknin er duguligur skurðlækni ella ikki. Harvið sigi eg ikki, at eingin annar enn Halvorsen dugir nakað, men tað sær út, sum Norðoyingar trúgva, at eingin annar kann metast móti hesum manni, sum teir nú í nókur ár hava havt.

Hvat er tá rímilgari, enn at læknin verður sitandi har, sum hann situr? Rubek Nielsen er nú komin suður til Suðuroyar, og vit vóna, at hann er ein góður lækni, og at hann vil verða sitandi har.

Eg veit ikki, um Rubek Nielsen vil taka við starvinum í Suðuroy ella ikki, men eg vóni, at bæði hann og allir, ið hava við hetta málið at gera, vilja hava frið um málið, og friður fæst einans við tað, at fólkaviljin verður framdur.

»Folkets vilje er landets lov«.

Eitt stýri í einum landi má gera sær tað greitt, at tað eru óráð at ganga ímóti fólkaviljanum. Tað er beinleiðis at skapa klandur í samfelagnum, um teir, ið landinum stýra, fara at ganga móti fólksins vilja.

Sjúkráhusstýrið hefur ikki kunnað greitt hesa fløkju, og Landsstýrið hefur nú boðað frá, at teir ikki gera meira við málið.

Nú málið er komið á ting, megur vit finna ein loysning.

Harfyri vil eg okkara flokks vegna heita á ta nevnd, ið fær málið til viðgerðar og biða teir um, at viðgera málið við vælvild og finna fram til eitt úrslit, sum gongur umsóklarun-um á móti.

Eg loyvi mær at skjóta uppá, at sett verður ein serlig 5-mannanevnd til at viðgera hetta málið.

**Tórshavnar  
líkkistugumsla**  
hefur telefon nr. 2206  
gmiskir prístir  
JACOB C. JOENSEN  
snikkari